

L. BELLINI
 VIRIUM
 Imbecillitas.

Virium imbecillitatem peculiarem morbi speciem constituunt Medici, quam cordi quidem tribuunt; asserunt tamen, in hoc morbi genere non vitales solum vires lædi, & imminui, sed etiam animales semper affici. Quia verò etiam in qualibet impotentia motus, de quibus in morbis capitis detur virium imbecillitas, quoties scilicet illa à debilitate provenit, vident quidem illi, atque asserunt, hanc virium imbecillitatem cordi tributam esse impotentiam motus, sed hanc pendere ab affectione cordis, caloris insiti, & spirituum influentium tanquam à causa primaria, illam verò à cerebro primario affecto: quæ sane hunc in modum explicata verissima esse possunt. Sed illud minus aptè factum videtur, virium imbecillitatem à corde primario affecto proveniente constitutuere suam morbi speciem diversam ab aliqua ex iis, quæ continentur ab Eclysi usque ad Asphyxiam; nihil enim illæ sunt aliud, quam variæ imbecillitates virium decrecentes per gradus, indicatæque à minori semper validitate pulsus, quousque hic profus aboleatur; & prout imbecillitas hæc major est, aut minor, habet conjunctum pulsus parvum, languidum, tardum, rarum, intermittentem, obscurum, minutum, formicantem, vermiculantem. Aptius igitur ad eorum morborum aliquem redigeretur, cum insuper conjunctam habeat difficultatem motus, & ægritudinem in obeundis actionibus, quæ semper cum eorum morborum singulis conjuncta est, & æger ejusmodi imbecillitate laborans de hac una virium imbecillitate conqueritur. Itaque hujus morbi causæ, & suarum affectionum necessitas ex causis intermissionis pulsus, & syncopes abunde liquent. Eteadem hunc antecedunt, quæ syncopen. Sed illud admonendum, in imbecillitate virium, etiamsi cerebrum primario affectum non sit, non esse necessarium, ut semper primario sit affectum cor; quælibet enim causa intermissionem pulsus producere potens, si sit tanto remissior, ut solum diminutionem pulsus, non autem intermissionem excitare valeat, imbecillitatem virium illa profectò pariet: patet autem ex superioribus, quot modis hæc diminutio pulsus haberi possit, etiamsi nec primario cerebrum, nec primario cor afficiatur. Insuper omnino naturaliter se habeat cor, nempe neque primario, neque secundario ejus corpus, calor insitus, aut influens patiat, sed solum vitio aliarum partium parum sanguinis generetur; igitur pulsus parvus &c., debilitas, & virium imbecillitas, & motuum difficultas, & actionum ægritudo inde succedent. Adde his obstructions in summis canalibus

Conjuncta.

Antecedentia.

Aliæ partes præter cerebrum, & cor primario affectæ.

Generatio pauci sanguinis.

Obstructions &c.

culis per extrema
 & quæ his similia
 quæritatione nul
 aliter non urge
 do, nomine r
 telligendam ell
 cto: inde tam
 habendus aliq
 mentur, vel falte
 sicut ponendum
 que hæc pauca l
 ad morem Medi
 debeat, & nihil
 dici autem neces
 peculiarem morbo
 tribuerent, quam
 fingitur, per lesio
 potest ex Anatomis

PALPIT

Palpitationem
 quinqu
 distingui
 omnes tamen in e
 vehemens ejusde
 si impellit validi
 ab appulsu cord
 quod Forellus
 cordis palpitati
 stræ autem ad
 vel diffingantur
 cerum, repetat
 incidere solis d
 abruptas, cor at
 phorem natura
 junctam esse qu

culis per extrema corporis repentibus sanguinem refluere non permittentes, & quæ his similia plurima addi possent sanguinem sistentia, cujus solius quietis ratione nulla affectione cordis virium imbecillitas orietur. Sed hæc ulterius non urgeamus, cum semper vulgares Medici tueri se possint asserendo, nomine imbecillitatis virium, quam morbis Cordis annumerant, intelligendam esse illam imbecillitatem, quæ provenit à Corde primariò affecto: inde tamen non evadunt, cur nempe hæc virium imbecillitas non sit habendus aliquis morbus ex iis, qui ab Eclysi usque ad Asphyxiam continentur, vel saltem non sit primum genus eorum omnium, atque supra Eclysim ponendum, ita ut etiam Eclysis cum cæteris sit species ejus. Nos itaque hæc pauca seorsim de imbecillitate virium notavimus memoriæ gratia ad morem Medicorum, cum cæteroquin morbis superioribus annumerari debeat, & nihil habeat ab iis diversum præter causas levius operantes: Medici autem necessitatem hujus morbi potius excogitasse videantur, ut suum peculiarem morbum in diminutione, & læsione actionibus etiam vitalibus tribuerent, quam quia re ipsa detur saltem eo modo genitus, quo ab ipsis fingitur, per læsionem scilicet caloris insiti, & spirituum influentium, ut patet ex Anatomicis, & circuitu sanguinis. De hac igitur satis.

PALPITATIO CORDIS.

Sive Παλμὸς Græcis.

Palpitationem cordis cum diversis diversimodè definiant, prout unusquisque existimat, hanc vel illam esse causam efficientem ejus, alii distinguunt à tremore, alii nihil aliud esse quam tremorem asserunt: omnes tamen in eo conveniunt, quod palpitatio cordis sit motus concussivus vehemens ejusdem, ita ut manu superimposita pectori, nempe sterno, ipsa se impelli validè, & pectus extrorsùm trudi sentiat, imò verò etiam sonus ab appulsu cordis ad pectus admota proprius aure percipiatur, vel insuper, quod Forestus affirmat, auditum etiam sonum ejus in quodam juvene, qui cordis palpitationem incidit ex vulnere, à transeuntibus per viam, si fenestræ aurem admovebant, vel etiam, quod Fernelius, costæ vel luxentur, vel diffringantur ab ejusdem appellantis cordis impetu, qua super re illud certum, repertas in aliquibus ex vehementi ecstasi in palpitationem cordis incidere solitis duas in sinistro latere mendosas costas à cartilaginibus suis abruptas, cor amplum, & arteriam, quæ ducit in pulmonem, duplo ampliolem naturali. Addunt insuper, cum hoc motu concussivo valido conjunctam esse quamlibet differentiam pulsus, ita ut esse possit, & sit rarus,

Yyy

frequens,